

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 11. SZÁM, 2009. MÁR.15.

Kedves Testvéreim!

Ha egy mondatban kellene összefoglalnom a felolvasott Igét, azt mondanám, hogy Isten kezdettől fogva ugyanazt üzeni az embernek: Érted, szeretettel. A mai Ige arról szól, hogy Isten minden cselekedete értünk, az emberért történt. Az Ő terve már a bűneset óta az, hogy megváltsa ezt a világot. Láthatjuk ezt abban az átokban is, amit közvetlenül a

„Prófétát támasztok nekil atyjukfiai közül, olyant, mint te. Az én igémet adom a szájába, ő pedig elmond nekil mindent, amit én parancsolok. És ha valaki nem hallgat igémre, amelyeket az én nevemben mond, azt én felelősségre vonom.” (5Móz 18,18-19)

Más próféciák is megígérik Jézus eljövételét. Például Ézsaiás egy Messiás-ki-rályról beszél, akinek gyermekként kell

„Maga Mózes

mondta: Prófétát támaszt nektek

testvéreitek közül az Úr, a ti Istenetek, olyat, mint

én: őt hallgassátok mindenben, amit csak mond nektek. És

aki nem hallgat erre a prófétára, azt ki kell irtani a nép közül. A próféták is – Sámuelről és az utána következőktől fogva –, akik csak szóltak, mind ezekről a napokról jövendöltek. Ti vagytok a fiai ezeknek a prófétáknak és annak a szövetségnek, amelyet Isten atyáinkkal kötött, amikor így szólt Ábrahámhoz: És a te magodban áldatik meg a föld minden nemzetsége. Isten elsősorban nektek támasztotta fel és küldte el Szolgáját, aki megáld titeket azzal, hogy mindenkiket megterít a maga gonoszságából.”

ApCsel 3,22-26

bűneset után a kígyóra mond: „Ellenségeskedést támasztok közted és az asszony közt, a te utódod és az ő utódja közt: ő a fejedet tapossa, te meg a sarkát mardosod.” (1Móz 3,15) Itt van szó először Isten legnagyobb ígéretéről az ember számára: a Megváltó Jézus Krisztus, Isten Fia eljövételéről erre a világra. Erről az ígéretről beszélnek később a próféták is, akikről Péter apostol beszél ebben a beszédben. Mózes 5. könyvéből idéz:

megszületnie: „A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát. A halál árnyékának földjén lakókra világosság ragyog. (...) Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökévaló Atya, Békesség Fejedelme!” (Ézs 9,1.5), Mikeás ezt az ígéretet tovább pontosítja: megadja a helyet, ahol ennek a gyermeknek meg kell születnie:

ez a hely pedig Betlehem (Mik 5,1). Ugyancsak Ézsaiás könyvében olvashatunk arról, hogy a Messiás érkezését előhírnök, Keresztelő János jelenti majd be (Ézs 40,3; Mt 3,1-3). Ézsaiás látja azt is, hogy a Messiás az Istentől küldött szabadító a világ számára (Ézs 61,1; Lk 4,17-21), a betegek gyógyítója (Ézs 35,5-6; Mt 11,5), és hogy helyettesként Ő szenved majd Izrael és az egész világ bűnéért (Ézs 53,1-12; ApCsel 8,32-35; 1Pt 2,24-25).

Jézus szenvedéstörténetét is megtaláljuk az Ószövetségi iratokban: Zakariás azt látja meg, hogy Jézus szamárcsikón fog bevonulni Jeruzsálembe (Zak 9,9; Mt 11,7-10). Arról is olvashatunk nála, hogy harminc ezüstért árulják majd el Jézust (Zak 11,12; Mt 26,15), és ez a pénz a templom kincsei közé lesz dobva (Zak 11,13; Mt 27,5). Ézsaiás azt jövendöli meg az Úrtól kapott látás által, hogy a Messiásnak gúnyt és kínokat kell elszenvednie (Ézs 50,6; Mt 26,67), valamint hogy gonosztevőkkel együtt végzik majd ki (Ézs 53,9.12; Mt 27,38). A Zsoltárok könyve pedig megjövendöli, hogy Jézus köntösére sorsot vetnek (Zsolt 22,17; Jn 19,23-24), ecetet nyújtanak neki inni (Zsolt 69,21-22; Mt 27,33-34), és hogy nem marad holtan (Zsolt 16,10; Lk 24,5-7).

Ugyanarról beszél Mózes, tehát a törvény és a próféták: Jézusban Isten előre bejelentett terve valósult meg. Az ószövetségi reménység Jézusban beteljesedett. Péter apostol félreérthetetlenül és egészen nyilvánvalóan mondja el az őt hallgató izraelita férfiaknak azt, amit Jézusban a hit szemével – még Jé-

zus szenvedése, halála és feltámadása előtt – észrevett: *Ő „a Krisztus (tehát a Messiás), az élő Isten Fia.”* (Mt 16,16) Krisztusban beteljesedtek az Ószövetség próféciai. Az ember erre a kijelentésre építheti a hitét.

Vannak azonban, akik a Jézusban nyilvánvalóan beteljesedett ígéretek ellenére sem látják meg a Messiást, Isten Küldöttét, Isten Egyszülött Fiaát. Pedig nemcsak a próféciaák beszélnek Jézusról. Az Apostolok cselekedeteiről írott könyv 3. fejezete arról beszél, hogy Péter meggyógyít egy sántát, akivel a templom Ékes-kapujánál találkozott: Péter és János imádkozni mentek fel a templomba. Ott látták meg ezt a születése óta sánta férfit, aki alamizsnát kért tőlük. *„Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked: a názareti Jézus Krisztus nevében, kelj fel, és járj!”* – mondja Péter ennek a férfinak (ApCsel 3,6). A férfinak nyomban megerősödött a lába és a bokája, járkált, ugrándozott és dicsérte Istent (ApCsel 3,7-8). Jézus ereje által a Hozzá tartozóknak is van hatalmuk arra, hogy gyógyítsanak. És sokaknak még ez sem elég bizonyosság.

Hadd mondjak el egy történetet két gyermek anyaméhben zajló beszélgetéséről az – talán ismerős lesz.

– *Te hiszel a születés utáni életben? – kérdezi az egyik.*

– *Természetesen. A születés után valaminek következnie kell. Szerintem az itteni életünk arra való, hogy felkészüljünk a születés utáni életre, hogy elég erőseké váljunk arra, ami vár bennünket – válaszolja a másik.*

– Butaság, semmiféle élet nem létezik a születés után. Egyébként is, hogyan nézne ki?

– Azt pontosan nem tudom, de biztosan több fény lesz ott, mint itt. Talán a saját lábunkon fogunk járni, és majd a szánkkal fogunk enni.

– Hát ez ostobaság! – vág vissza a másik. Megyünk a lábunkkal és eszünk a szánkcal?! Ez nevétséges! Hiszen itt van a köldökszínór, ami biztosítja a táplálékot... de mondok még valamit: a születés utáni életet kizárhatjuk, mert ez a köldökszínór már most is túlságosan rövid!

– De, de... valami biztosan lesz. Csak valószínűleg minden egy kicsit másképpen, mint amihez itt hozzászoktunk.

– De hát még soha senki sem tért vissza a születés után! A születéssel az élet egyszerűen véget ér! Különben is, az élet nem más, mint egy nagy sötét tortúra!

– Én nem tudom pontosan milyen lesz, ha megszületünk, de mindenesetre megláthatjuk az édesanyánkat, és ő nagyon vigyáz majd ránk! – válaszolja reményteljesen.

– Az Anyát? Te hiszel az Anyában? Hol van?

– Hát... mindenütt, körülöttünk! Itt van mindenhol, mi benne vagyunk, és neki köszönhetően létezzük! Nélküle egyáltalán nem lennénk.

– Én ezt nem hiszem. Én soha, semmiféle anyát nem láttam, tehát nyilvánvaló, hogy nincs is!

– Néha – mondja elmerengve a másik – amikor csendben vagyunk, hallhatod, ahogy énekel nekünk, vagy érezheted, amikor megsimogatja világlunkat! Tu-

dod, én tényleg azt hiszem – teszi hozzá –, hogy az igazi élet még csak ezután vár ránk!

Testvéreim! Ezt az igazi életet kínálja Isten számunkra Jézus Krisztusban, és ez már itt a Földön elkezdődik, de kiteljesedni a mennyben fog. Ez a megváltozott, megtért élet egy fontos dologgal kezdődik: bűnbánattal, bűnbocsánat kérésével és megtéréssel. Azért jött el Jézus Krisztus az Ige tanúsága szerint, hogy megtérésre és bűnbocsánatra hívja az Övéit. Azért jött el, hogy lerombolja az emberben azt az ösbizalmatlanságot, amit a kígyó ébresztett benne. Isten szelíd Szolgájaként jött el ebbe a világba, és engedelmes volt mindhalálig (Fil 2,8). Általa engedelmeskedhetünk mi is Istennek és az Ő akaratának. Nélküle csak lázadni tudunk Isten és az Ő terve ellen. Vajon a mi életünk miről beszél? Látjuk Jézusban az Istent? Isten beteljesedett ígéretének tartjuk Őt? Akarunk az Ő szava által tévelygéseinkből gyógygyulni, akarunk valódi módon élni? Ezt az utat kínálja Isten a Fiában. Az életre vivő bölcsességet kapjuk Tőle ajándékként ehhez.

„Támaszkodjék szavaimra szíved, tartsd meg parancsaimat, és élni fogsz! Szerezz bölcsességet, szerezz értelmet, ne felejtsd el szavaimat, és ne térj el tőlük! Ne hagyd el, és megőriznek téged, szeresd, és megoltalmaznak téged! Becsüld nagyra, és felmagasztal téged. Dicsőséget hoz rád, ha magadhoz öleled. Ékes koszorút tesz a fejedre, díszes koronát ajándékoz neked.” (Péld 4,4-6.8-9)

Ámen

(Elhangzott 2009. március 8-án)

A KOKÁRDA

Kör alakú, fodros szélű, nemzetiszínű jelvény. Eredetileg **Franciaországból származik**, a 18-19. századi forradalmak alatt terjedt el egész Európában és Amerikában. Az eredeti francia változatot **sapkán vagy kalapon viselték**, a nők esetleg a hajjukba kötötték. **A magyar kokárdát azonban a kabát hajtókájára vagy a ruhán a szív fölé tűzzük ki.** A legtöbben sajnos tévesen olyan kokárdát viselnek, ahol kívülről befelé haladva a sorrend piros-fehér-zöld, a helyes sorrend viszont éppen fordított, tehát kívülről a zöld szín. A Than Mór festményein szereplő huszároknál is ez a sorrend figyelhető meg, és a márciusi ifjak is ilyen kokárdát viseltek. **A magyar trikolorban a piros az erőt, a fehér a hűséget, a zöld pedig a reményt jelképezi.** (Forrás: Wikipedia)

PETŐFI ÚTJA

1848. MÁRCIUS 15-ÉN

A nevezetes napon **Petőfi** megkérte **Vasvári Pált** és **Bulyovszky Gyula** írókat, hogy menjenek el a Dohány utcába a közös lakás „Jókai szobájába” (Petőfi és Jókai ugyanis közösen béreltek lakást), és itt **határozzák meg a nap menetrendjét és a sajtó felszabadítását.** A közös munka alatt olyan dolog is történt, amit Petőfi jelként értékelt. Vasvári Petőfi törös botjával hadonászott, és amikor a szurony kirepült a botból, rezegve meg-

állt az ajtófélfában. Petőfi erre csak annyit mondott: „*Jó jel! A szurony hegye Bécs felé mutat.*” A fiatalok a 12 ponttal visszamentek a társaikhoz a **Pilvax kávéházba.** De nem csak a **12 pontot** vitték magukkal, hanem egy **verset** is, amit még senki sem ismert. Illetve Szikra Ferenc jurátus látott már belőle március 13-án este egy sort: „*Rajta magyar, hí a haza!*” Fel is hívta Petőfi figyelmét arra, hogy a kezdéssel egy kis baj van: először talpra kell állítani a magyart, és csak utána „rajta”. Petőfi nem szerette, ha verseibe belebeszéltek, most azonban valami jó előérzete lehetett, mert megígérte, hogy Szikra utasítása szerint kiigazítja az első sort.

A kávéházhoz legközelebb **az egyetem orvosi kara** esett. Az orvosi karnak otthont adó ásatag kolostorépületből a hallgatók örömmel tódultak ki az utcára, hogy a kirakott székéről szónokló **Jókaitól meghallgassák a 12 pontot, Petőtől pedig a verset**, melynek második szakaszától kezdve minden egyetemi hallgató Petőfivel együtt harsogta a refrént: „*A magyarok istenére esküszünk, esküszünk, / hogy rabok tovább nem leszünk!*” Innen a ferences templom melletti **politechnikumba** mentek, a mérnökhallgatókhoz, majd tovább a **bölcsészekhez, jogászokhoz, teológusokhoz.** Mindenütt volt szék, mindenütt volt 12 pont, és Petőfi mindenütt elüvöltötte – Egressy Gábortól tudjuk, hogy a költő így szavalt – a **Nemzeti dalt.** Innen a kb. ötezer fős tömeg **Landerer Lajos** nyomdájába ment. Landerer számolt azazal, hogy ez fog történni. Már előző este azt az utasítást adta a gépmesterének,

hogy nagy mennyiségű papírt áztasson be reggelre. Ha kevesen lesznek az ifjak, akkor a nyomda személyzete elbír velük. Ha sokan lesznek, akkor hadd csinálják meg, amit akarnak.

Amikor az ifjak a szent szövegek ki-nyomtatását kérték, Landerer fennhan- gon kijelentette: „*Lehetetlen, nincs rajta az engedélyezés!*” De azért odasúgta a legközelebb álló **Irinyi Józsefnek**: „*Foglaljanak le egy sajtót!*” Irinyi rátet- te kezét a korszerű amerikai gyártmányú Columbia sajtógép tetejét díszítő sásra, és a nyomdások rögvest munkához lát- tak. A tömeg közben Jókai szavait hall- gatva kint várakozott az utcán. Ezután megdöböntő fordulat következett be: a várakozó tömeget Irinyi hazakülde ebédelni. Közölte, hogy a nyomdászok rengeteg példányt fognak nyomtatni, a **kiosztás pedig a Nemzeti Múzeum kertjében lesz délután három órakor**. A tömeg azonban nem haza ment, ha- nem **Bajza Józsefhez** sietett a **Nemzeti Színházba**, hogy megrendeljék estére a **Bánk bánt**. Mivel éppen József napi vá- sár volt, már nemcsak az **egyetemi hall- gatók** és a **pesti polgárok** gyűltek össze háromkor a Múzeumkertben, hanem a **vásárosok** is vagy tízezren: azok a job- bágypok, akiket a pozsonyi országgyűlés fölszabadítani készült, sőt fel is szabadí- tott. A Múzeumkertben az egybegyűltek elhatározták, hogy a **pesti városházára** vonulnak át, hogy a **közgyűlést**, vagyis a tanács és a választottpolgárok testüle- tének együttes ülését a **12 ponthoz való csatlakozásra bírják**. **Nyáry Pál** Pest vármegye másodispánja, és barátja **Kla- uzál Gábor** volt országgyűlési vezér-

Mit kíván a magyar nemzet.

Legyen béke, szabadság és egyetértés.

1. Kívánjuk a sajtó szabadságát, censura eltörlését.
2. Felelős ministeriumot Buda-Pesten.
3. Évekenkénti országgyűlést Pesten.
4. Törvény előtti egyenlőséget polgári és vallási tekintetben.
5. Nemzeti őrsereg.
6. Közös teherviselés.
7. Urberi viszonyok megszüntetése.
8. Esküdtiszek, képviselő egyenlőség alapján.
9. Nemzeti Bank.
10. A katonaság esküdjék meg az alkotmányra, magyar kato- náinkat ne vigyék külföldre, a külföldieket vigyék el tőlünk.
11. A politikai statusfogyók szabadon becsáttassanak.
12. Unio.

Egyenlőség, szabadság, testvériség!

szónok csatlakozott a tömeghez. **Végül a városatyák is aláírták a 12 pontot**. Híre ment azonban, hogy közeledik a katonaság. Ezért a húszezresre dagadt tömeg nekivágott a hajóhídnak, hogy Budán felfegyverezze magát. Budán ki- szabadították **Táncsicsot**, innen pedig a tömeg a **Nemzeti Színházba** ment. Petőfi a következőképpen summázta március 15-t: „*Ez volt március 15-e. Eredményei olyanok, melyek e napot örökre nevezetessé teszik a magyar történetben. Események folytatásának ez közönséges volna, kétségt kívül, de tekintve annak, ami volt, kezdetnek: nagyszerű, dicső. Nehezebb a gyer- meknek az első lépést megtennie, mint mérföldeket gyalogolni a meglett em- bernek.*”

(Katona Tamás előadása és Mohai V. Lajos cikke nyomán; -bn-)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 16.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U

Klimenta” templomban.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 17.00-tól.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnájában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (korus@refnet.cz)

Juhász Gyula: Könyörgés szabadulásért

Nyomorok mélyéből, bánatok éjéből,
Fölkiáltunk Hozzád a kietlenségből,
Ura seregeknek, atyja igazaknak,
Mutasd meg hatalmad földi hatalmaknak.
Vérünket ontottuk, könnyünket öntöttük,
Rettenetes évek zúgtak el fölöttünk,
Fejünk koronája lehullott a porba,
Reményünk vetését vihar eltiporta.

Jöjjön a hajnal
Új diadallal,
Jöjjön az élet,
Szóljon új ének,
Hallelujázzon
Minden e tájon!

Kelettől nyugatig neved áldja minden,
Régi fényt, új lángot adj nekünk, nagy Isten!
Pogányok jöttek be szent örökségedbe,
Istenünk, hová tűnt szívünk régi kedve.
Égi madaraknak lakomája lettek,
A földi vadaknak martalékul estek,
Vérüket ontották, könnyüket öntötték,
Akik szent hazánkat igazán szerették.

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Mađ. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP
